

OPINIA NR 58/2023 PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA Z DNIA 12 czerwca 2023 r.

dotycząca projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie skargi na działania Prezydenta Miasta Krakowa – druk nr 3433.

Na podstawie § 30 ust. 4 pkt 3 Statutu Miasta Krakowa, stanowiącego załącznik do uchwały nr XLVIII/435/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 kwietnia 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2019 r., poz. 7074, z 2020 r., 919), postanawia się, co następuje:

Opiniuje się negatywnie projekt uchwały Rady Miasta Krakowa złożony przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa w sprawie skargi na działania Prezydenta Miasta Krakowa - druk nr 3433.

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu projektu uchwały Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa nie wskazała żadnych przyczyn, z powodu których uznała skargę spółki Wawel-Imos International S.A. z siedzibą w Krakowie na działania Prezydenta Miasta Krakowa za zasadną. W szczególności nie został wymieniony ani jeden przepis prawa, którego naruszenia w ocenie Komisji miał się dopuścić organ prowadząc postępowania o numerach: SA-06.7340.7.16.2022, SA-06.7340.7.17.2022 w sprawie cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w lokalu „Ministerstwo Śledzia i Wódki” oraz w sklepie „Carrefour Express”, mieszczących się w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 10.

W uzasadnieniu projektu uchwały Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa przytoczyła jedynie przekazane wcześniej Przewodniczącemu Rady Miasta Krakowa moje wyjaśnienia. Nie zawarła w nim natomiast żadnego merytorycznego uzasadnienia swojego stanowiska. Znalazło się tam tylko jedno (ostatnie) zdanie w tym temacie o następującej treści: *Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Krakowa po zapoznaniu się z powyższymi wyjaśnieniami Prezydenta Miasta Krakowa, jak również po zapoznaniu się ze skargą, wysłuchaniu osób reprezentujących Spółkę Wawel-Imos International S.A. oraz Dyrektora Wydziału Spraw Administracyjnych i Zastępcy Komendanta Straży Miejskiej, mając na uwadze zarzuty podniesione w skardze uznała, że skarga jest zasadna.* Trudno jest uznać to lakoniczne stwierdzenie, nie poparte żadnymi argumentami, za *uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi*, o którym mówi § 2 projektu uchwały.

Odnosząc się do zarzutu spółki Wawel-Imos International S.A., jakoby organ prowadził postępowanie przewlekłe i oportunistycznie, należy zwrócić uwagę na stanowisko Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie oraz orzecznictwo sądów administracyjnych odnośnie tego, jak powinno wyglądać gromadzenie dowodów w postępowaniach prowadzonych w sprawie cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych z powodu przypadków zakłócania porządku publicznego.

W dniu 25 listopada 2015 r. zostały wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Krakowa decyzje orzekające o cofnięciu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w jednym ze sklepów monopolowych mieszczących się na terenie Krakowa z powodu ujawnionych w okolicy tego sklepu przypadków zakłócania porządku publicznego. Za podstawę do wydania tych decyzji przyjęto informacje uzyskane z Komisariatu Policji, że:

- w ciągu niespełna trzech miesięcy odnotowano w najbliższej okolicy tego sklepu sześć potwierdzonych interwencji dotyczących zakłócania porządku publicznego (spożywanie alkoholu wbrew zakazowi, zaśmiecanie miejsca publicznego),
- interwencje zostały podjęte na zgłoszenie policjanta,
- wszystkie miały związek ze sprzedażą napojów alkoholowych przez dany punkt sprzedaży.

Decyzjami wydanymi w dniu 25 stycznia 2016 r. za sygnaturami: SKO.NA/4130/154/2015, SKO.NA/4130/155/2015, SKO.NA/4130/156/2015 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krakowie uchyliło w całości ww. decyzje Prezydenta Miasta Krakowa. W uzasadnieniu wskazało m.in., co następuje:

Nie ulega przy tym wątpliwości, iż jedyną podstawą do stwierdzenia przez organ I instancji, iż interwencje Policji w okresie 24 lipca 2015 r. do 18 września 2015 r. miały związek ze sprzedażą napojów alkoholowych przez punkt przy ul. (...) było pismo Zastępcy Komendanta Komisariatu Policji III w Krakowie z dnia 22 września 2015 r., w którym przedstawiony został wykaz interwencji wraz ze wskazaniem, że miały one związek ze sprzedażą napojów alkoholowych. W ocenie Kolegium przedmiotowe pismo nie jest wystarczającym dowodem, wystarczającym do stwierdzenia, że zachodzi związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy zakłócaniem porządku stwierdzonym w trakcie przedmiotowych interwencji, a sprzedażą napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży przy ul. (...). Zarówno pismo Straży Miejskiej, jak i pismo Policji (w których to pismach wskazano w szczególności interwencje, które miały miejsce w rejonie punktu sprzedaży), winny stanowić podstawę do przeprowadzenia dalszego postępowania dowodowego, w którym organ powinien: wytypować te interwencje, które mogły mieć związek z prowadzoną w przedmiotowym punkcie sprzedażą napojów alkoholowych, następnie organ I instancji powinien zwrócić się do Straży Miejskiej i Policji o przesłanie notatek sporządzonych przez interweniujących Policjantów. W dalszej kolejności należało zaplanować przesłuchanie policjantów, jak również innych uczestników przedmiotowych zdarzeń. Tymczasem organ I instancji bazował wyłącznie na ocenach dotyczących związku przyczynowo-skutkowego znajdujących się w pismach Straży Miejskiej i Policji, tym samym de facto przekazał tym organom swoje kompetencje do zebrania i oceniania materiału dowodowego, co uznać należy za niedopuszczalne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygnatura akt III SA/Kr 1289/11, którym uchylił decyzje organów administracyjnych I i II instancji, wypowiedział się w podobny sposób. Wskazał, że: (...) pisma Straży Miejskiej jak i Policji upoważniały i jednocześnie zobowiązywały organ do dokonania samodzielnych ustaleń w odniesieniu do przesłanek wynikających z art. 18 ust. 10 pkt 3 ustawy, zwłaszcza mając na względzie ogólnikowość opisów zdarzeń tam zawartych. Pisma te, jako jeden z dowodów w sprawie podlegały ocenie zgodnie z zasadami oceny dowodów i zawarte w nich informacje pozwalały na uzyskanie innych dowodów, z której to możliwości organy nie skorzystały. Dokumenty te wskazywały jedynie na podejmowane interwencje i chociaż z punktu widzenia zadań Policji i Straży Miejskiej zawierały wystarczający opis tych interwencji, jednakże nieupoważniająco organów administracji publicznej do ustalenia przesłanek z art. 18 ust. 10 pkt 3 ustawy, wyłącznie w oparciu o te dokumenty.(...) Możliwość przeprowadzenia dowodów dla ustalenia wynikających z art. 18 ust. 10 pkt 3 ustawy przesłanek wynikała wprost z pozyskanych przez organ pism służb porządkowych – np. przez przesłuchanie osób ukaranych mandatami za wykroczenia, osób, wobec których służby podejmowały interwencje, ustalenie i przesłuchania w charakterze świadków chociażby osób, które w zdarzeniach stanowiących podstawę interwencji Straży i Policji uczestniczyły, interwencje ze strony Straży Miejskiej i Policji podejmowały, czy zgłaszały.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25 maja 2018 r., wydanym za sygnaturą III SA/Gl 137/18 nie każde naruszenie porządku publicznego, w szczególności zakłócenie ciszy nocnej, musi mieć związek ze sprzedażą i spożywaniem

napojów alkoholowych. Tymczasem z punktu widzenia kryteriów określonych w art. 18 ust. 10 pkt 3 u.w.t. związek ten organ musi wykazać, tak jak i związek przyczynowy pomiędzy zakłóceniami porządku publicznego a sprzedażą napojów alkoholowych przez dany, konkretny punkt sprzedaży.

Mając na uwadze powyższe opiniuję negatywnie projekt uchwały według druku nr 3433.